

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Cap V. Ex scriptis S. Ignatii & aliorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

Facula
Hæreti-
corum.

piis deficerentur, hæc verba adiuncta sunt: *Eam* (scilicet *Catullam*) credimus beatorum Martyrum ossa servasse prudenti consilio, ut qua ess digna fuerit, atque illorum precibus verè in fide progressus fecerit. Christianorum autem multitudine, qua erat quasi civitas, doctrinâ beatorum Martyrum conversâ, omni operâ & studio, ut poterat, cum precibus magnâq; cupiditate supra beata corpora sanctorum Martyrum templum edificavit. Et paulò post miracula, quæ in eo loco per sanctos Martyres eduntur, expressa sunt his verbis: *Aegrotis salutem, claudis incessum, cæcis lumen, surdis auditum, & mutis sermonem. Martyres dantes, immundosq; spiritus qui in corporibus insident exagitant, assiduè remedia afferunt. Nos quoque, etsi deserti & indigni, faciamus ut in illorum meritis sit nobis auxilium & presidium constitutum.* Hæc ibi. Mirum sanè est, hæreticos huius temporis ista de Sanctis legentes non pudeferi: nam & hinc cognoscere possunt, quàm stultè atque impiè asserant ipsos Sanctos post mortem nihil posse, eosque à fidelibus non esse invocandos aut honorandos.

CAPUT V.

Ex scriptis S. Ignatii & aliorum.

1. S. Ignatius clarissimè verbis docet varietatem sacrorum Ordinum in Ecclesia, & Sacrificium quotidianum altaris;
2. Obedientiam præstandam Episcopis, etiam ab ipsis Regibus & Imperatoribus;
3. Observationem dierum Festorum, & jejuniis Quadragesimalis;

4. Traditiones Apostolicas & Ecclesiasticas;
5. Auctor fuit cantus Ecclesiastici, qui æternam per choros celebratur in Ecclesia.
6. Testimonium S. Polycarpi de Epistola S. Ignatii.
7. Martyrium & veneratio Reliquiarum S. Ignatii.
8. Item S. Polycarpi.

FERVENS ille & verè ignitus Martyr Dei Ignatius, sancti Joannis Apostoli discipulus, qui post Evodium Ecclesiam Antiochenam rexit (Evodius enim à beato Petro Apostolo, Romam contendente, Episcopus ibi constitutus fuerat) in epistola sua ad ad Ephesios ita loquitur de obedientia Præpositis Ecclesia præstanda, & de cælesti pane Eucharistiæ: *Præcunte ac deducente vos Paraclero, obedite Episcopo atque Presbyterorum cœtui indivulso animo, unum panem frangentes, quod est medicamentum immortalitatis, antidotum ne moriamini, sed vivatis in Deo per IESUM Christum.* Item in Epistola scripta ad Romanos, ait: *Non mihi placet cibus corruptionis, neq; voluptates vite huius. Panem Dei volo, panem celestem, panem vite, quod est caro Christi Filii Dei, qui natus est tandem de semine David & Abrahæ.* Et in Epistola ad Philadelphenses, *Una, inquit, fide, una prædicatione, & una Eucharistia utamini.* Ac paulò post: *Unus ingenuus DEUS & Pater: & unus unigenitus Filius, Deus Verbum & homo, & unus Paracletus, Spiritus veritatis: una quoque prædicatio, & fides una, & Baptisma unum, & una Ecclesia,*
Hhhh 2 quam

I.
S. Ignatius
Joannis
Evodii
Antiocheni
Episcopi
discipuli
auditor.

Ejus clarissima
confessio
de varietate
Sanctorum
Ordinum,
& sacrificio
altaris.

Facula
Hæreti-
corum.

quam fundaverunt sancti Apostoli ab extremis mundi ad extrema in Sanguine Christi, sudoribus ac laboribus propriis. In epistola quoque quam ad Smyrnenles milit, meminit Sacrificii Eucharistici sive Missæ, his verbis: *Non licet sine Episcopo neque baptizare, neque offerre, neque Sacrificium immolare.* Et paulò infra, postquam dixit episcopum Principem Sacerdotum, Dei quidem per principatum, Christi verò per Sacerdotium imaginem ferre, subiungit: *Nihil in Ecclesia majus Episcopo sacra Deo faciente pro totius mundi salute: neque Regi compar est quis in Principibus, pacem & equitatem subditis procuranti. Qui honorat Episcopum, à Deo honorabitur; ut itidem qui inhonorat eum, à Deo punietur. Si enim qui contra Reges insurgit, punitione meruò dignus erit, utpote qui tranquillitatem & pacem communem dissolat; quanto gravius supplicium meretur, qui sine Episcopo quidquam facere tentat, concordiam distrahit, & bonum ordinem confundit? Sacerdotium enim est omnium honorum in hominibus summa, in quod qui deservierit, non hominem inhonorat, sed Deum & Christum Jesum. Hæc ibi. Constat igitur, hæreticos spiritu profus satanico agi, qui & in eucharistiam, & in Sacrificium, & in Episcopatum, & in Sacerdotium novæ Legis blasphemias congerunt, aliamque fidem tenent ac docent, quam tenet Ecclesia Catholica. De Episcopo qui pro salute aliorum sacrificare debet, e-*

tiam Apostolus loquitur, dicens: *Omnis Pontifex ex hominibus assumptus, pro hominibus constituitur in us que sunt ad Deum, ut offerat dona, & sacrificia pro peccatis. Ac rursum: Omnis Pontifex ad offerendum munera & hostias constituitur.* Heb. 5. Heb. 8.

Ipse idem Ignatius in epistola quam scripsit ad Ephesios, adhuc de Episcopo, Sacerdotibus, & Diaconis verba facit, hoc modo: *Studete dilectissimi, esse subiecti Episcopo, & Presbyteris, & Diaconis: qui enim his subditus est, Christo, qui eos largitus est, obedit: qui autem non obedit eis, non obedit Christo JESU. Qui non obedit Filio, non videbit vitam, sed ira Dei manet super eum: temerarius enim & contumiosus est superbus, qui non obedit superioribus. Notent & ista hæretici hujus tempestatis, qui Episcopos ac Sacerdotes superbissimè despiciunt. Rursum in Epistola ad Philadelphenses ait Ignatius: *Principes obedite Cesari, milites Principibus, Diaconi Presbyteris factorum præfectis: Presbyteri, Diaconi, & reliquus Clerus, unà cum omni populo, & militibus, & Principibus, & Cesare, Episcopo: Episcopus Christo, sicut Christus Patri.* Ecce quàm aperte hic ostendit Ignatius diversos in ordine Ecclesiastico esse gradus, dignitate & potestate distinctos, quod hæretici impudenter negant. In Epistola quoque Heronii Diacono scripta, pulchrè declarat, *Diaconum non eadem posse**

2.

Episcopi

obedire

debent

omnes,

etiam ipse

Reges &

Impera-

tores, ut

docet S.

Ignatius.

Luc. 10.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Ioan. 3.

Facula
Hæretico-
orum.

se quæ possunt Episcopi ac Sacerdotes, scribens ita: *Nihil sine Episcopis agas, Sacerdotes enim sunt, tu verò minister Sacerdotum. Illi baptizant, Sacra faciunt, ordinant, manus imponunt: tu verò eis ministras, ut Ierosolymis S. Stephanus Jacobo & Presbyteris.* Ipsos gradus Ecclesiasticos, qui infra Episcopum sunt, enumerat in fine Epistolæ ad Antiochenos datæ, his verbis: *Saluto sanctum Presbyterorum cœtum: saluto sacros Diaconos: saluto Subdiaconos, Lectores, Cantores, Ostiarios, Laborantes, Exorcistas, Confessores.* Ibi etiam addit Ignatius hanc salutationem: *Saluto custodes sanctarum portarum: Diaconissas: saluto Christi susceptrices virgines, quibus fruaria Domine; saluto populum Dei à minimo usque ad maximum.*

Enumeratio
Ordines
Sacramen-
taliæ.

Diaconi
nisi in
tem &
Monia-
liæ.

3.
Pastorum
dierum
observan-
tiam &
jejuni-
um Qua-
dragesi-
mæ Heb-
domadæ
Passionis,
& alia
ejusmodi
agnoscat
idem.
Matt. 4.
Cap. 69.

In Epistola verò quam scripsit ad Philippenses, ait: *Dies festos ne inhonoretis. Quadragesimam ne pro nihilo habeatis: imitationem enim continet Domini conversationis. Hebdomadam post diem passionis ne desiciatis: quartam & sextam Feria ieiunare.* Libet hic adicere unum Canonem Apostolorum omnino convenientem cum prædictis verbis B. Ignatii, sic enim habet: *Si quis Episcopus, aut Presbyter, aut Diaconus, aut Lector, aut Cantor, sacram Quadragesimam Paschæ, vel quartam Feriam aut Parasceven non ieiunaverit, deponatur, nisi corporis imbecillitate impediatur: si laicus sit, Communionem privatur.* Utinam hæc aure

cordis attentè exciperent superbi atque inobedientes hæretici, qui neque dies festos, neque sanctam Quadragesimam, neque alia Ecclesiæ jejunia servare volunt, sed ea omnia contemnunt. Si (ut ipsi somniant) nullum festum, præter diem Dominicam, tunc fuisset receptum, non diceret Ignatius, *Dies festos ne inhonoretis*: sed diceret, *Diem Dominicam ne inhonoretis.* Proculdubio dies Nativitatis Christi, & Epiphaniæ, aliaque festa tunc celebrabantur. Quod autem Apostoli & Ignatius scribunt de jejuniis quartæ ac sextæ Feriæ, nunc ecclesia non observat. Ipsa enim pro temporum causarumque conditione iustissime nonnunquam relaxat aut variat ea decreta quæ ad consuetudines ritulque externos spectant, sed fidem nunquam immutat. Porro jejuniis Quadragesimæ nonnulli magnæ auctoritatis Patres dicunt fuisse à Christo institutum. Certè Ignatius ostendit illud debere à Christianis servari ad exemplum Christi, quod servandum Apostoli præceperunt.

Idem Ignatius in Epistola quæ misit ad Magnesianos, scribit ita de dogmatibus sive traditionibus Apostolicis: *Date operam, ut in Christi Domini & Apostolorum dogmatibus confirmemini.* Et in Epistola ad Philadelphenses, ait: *Audi vi quosdam dicentes, Nisi in archivis Evangelii invenero, non credam. Talibus autem ego dico, quod mihi archiva Iesus Christus est, cui*

4.
Traditio
num Apo-
stolicarum
& Eccle-
siasticarum
cuiusmodi
eodem.

H h h 3

nno

Pacula
Hæreti-
corum.
Aq. 9.

Cap. 19.

Euseb. l.
2. c. 39.
Encomiū
S. Ignatij.

2. Theff.
2.

Iterum
de tradi-
tionibus
ex Papiā.

Niceph.
l. 3. c. 20.
Euseb. l.
8. c. 39.

non obedire, manifesta pernicies est. Durum contra stimulum calcitrare, durum Christo diffidere, durum abrogare predicationem Apostolorum. In Epistola quoque ad suos Antiochenos datā, Adhortor, inquit, vos, attendere doctrinā Apostolorum, & legi Prophetisq; credere. Nicephorus etiam Callistus tertio libro Historiæ suæ, secutus pænē de verbo ad verbum Eusebium Cæsariensem, loquitur de beato Ignatio hunc in modum: Ab omnibus celebratus Ignatius, Romam ut ibi leonibus esca objiceretur, si fidem Christi non objuraret, missus est: & Asiam cum firmā militum custodiā vincētis peragrans, Ecclesiisq; oppidatim adiens, sermonibus familiaribus & cohortationibus confirmabat. Et quoniam tunc primum hæreses paulatim liberius se proferre auderent, admonerat ut sibi ab eis caverent, doctrināq; Apostolicarum traditionum constanter insisterent. Hæc Nicephorus. Idem

monet Paulus Apostolus, dum ait: *Fratres, state, & tenete traditiones, quas didicistis, sive per sermonem, sive per epistolam nostram.* Itaque fideles omnes non solum ea quæ in divinis Litteris sunt expressa, verum etiam illa quæ nobis sermone fuerunt tradita, diligenter observare debent. Unde & Papias Hierapolitanus, quem Irenæus dicit Joannis Apostoli auditorem fuisse, in Proœmio librorum quibus verba Dominica explanavit, ita (teste Nicephoro) loquitur: *Non gravabor, quæ-*

cunque à Presbyteris rectè didici, & rectè meminī, exponere. Minimè enim iis sum delectatus qui multa dicerent, sed qui vera docerent: neq; qui aliena, sed qui à Domino, & ab eis quibus cum ipsa veritate consuetudo fuit, tradita de fide præcepta commemorent. Quòd si aliquando aliquis Presbyterorum sectator adveniret, eorum ipsorum requirebam sermones, quid scilicet Andreas, quid Petrus dixisset; quid Thomas, aut Philippus, aut Simon, aut Jacobus, aut quid Joannes, aut Mattheus, aut quid alius quispiam Domini discipulorum; aut quid etiam Aristion, & Joannes Presbyter, & ipsi discipuli Domini dicant. Non enim tantum me libris adjuvari, quantum vivā & presenti voce, arrurratus sum. Hic certè Papias affirmat, se diligenter requisisse ea quæ sine scripto ab Apostolis & discipulis Domini dicta traditaque fuerant: at plerique hæretici modò talia contemnunt atque repudiant.

Rursum Nicephorus decimo tertio Historiæ Ecclesiasticæ libro meminit beati Ignatii, scribens ita: *Morem antiphonarum carminum Ecclesia antiquitus iam inde ab Apostolis accepit. Divinum namq; Ignatium, qui cum Apostolis plurimo tempore vixit, cum per extasim animi consternatus esset, visionem novam vidisse ferunt, sanctos scilicet Angelos alternis & sibi invicem respondentibus carminibus sanctam Trinitatem hymnis & laudibus vehentes. Et ipse primus hanc*

Facula
Hæreticorum.

concinendi formam Antiochenorum Ecclesia dedit. Unde quasi à fonte in alias Ecclesias Dei omnes, eiusmodi consuetudo propagata est. Id ipsum ante Nicephorum scripsit Socrates Constantinopolitanus. Itaq; cantus, quem nunc suggillant hæretici, & antiquus est, & Deo acceptus.

6.
Epistole
s. Ignatii
& Polycarpi
habent
similitudinem.

Sanctus Polycarpus Smyrnenfis Episcopus & Martyr insuperabilis, (qui & ipse una cum Ignatio fuit discipulus beati Joannis Evangelistæ) scribens ad Philippenses, ita de Epistolis eiusdem Ignatii loquitur: *Epistolas Ignatii ab eo ad nos missas, & alias item quas nobiscum habuimus, ita ut iussistis ad vos misimus. Quæ quidem litteris hisce nostris sunt adiunctæ, quibus multum adiuvari poteritis: complectuntur enim fidem, & patientiam, & adificationem qua ad Christum Dominum nostrum refertur.*

Hæc verba quibus Polycarpus approbat & laudat Epistolas Ignatii, Nicephorus atque Eusebius referunt in suis Historiis. Et Irenæus tertio libro suo Adversus hæreses multum commendat illam Epistolam quam Polycarpus ad Philippenses scripsit.

7. De martyrio & sacris Reliquiis ipsius Ignatii, Nicephorus tertio Historiæ suæ libro ita scribit: *Cum Roma varia tormenta pertulisset Ignatius, neque quidquam de constanti decentiq; suâ sententiâ remississet, postremo in medio theatro duobus leonibus obiectus, martyrio est defunctus. Et carnes quidem eius*

atque ossa teneriora bestia devorant: quæcumque autem firmiora reliqua fuere, multo deinceps tempore Roma Antiochiam sunt perlata. Item libro decimoquarto loquens Nicephorus de Theodosio Augusto, ait: *Reliquias Ignatii cum magnifico apparatu Antiochiam reduxit, & in eo loco, quod Cæmeterium vocatur, veneratione magnâ reposuit, & templum ingens, demonibus olim dicatum, in sacrosanctum fanum mutatum, divino Martyri consecravit: ubi etiam quolibet anno publicè & magnificè festus dies est actus.* Hæc Nicephorus.

8. Ecclesia verò Smyrnenfis, quâ rexerat beatus Polycarpus, scripsit Epistolam ad Ecclesias Pontice martyrio eiusdem Polycarpi, sicuti Eusebius & Nicephorus testantur. In quâ quidem epistola hæc verba inter alia adnotata sunt: *Martyres tanquam discipulos Domini diligimus & veneramur. Et paulò post de sanctis Reliquiis ipsius Polycarpi, qui igne martyrium compleverat, eadem epistola loquitur ita: Nos ambusta ossa pretiosissimis gemmis chariora, & omni auro probatiora per ignem facta collegimus, ac (sicut conveniebat) ex more condidimus. Quo in loco etiam nunc, præstante Domino, solemnes agimus celebresq; conventus, maximè in die passionis eius.* Hæc ibi. Audiant ista hæretici, qui reliquias Sanctorum venerandas esse negant, & festis eorum detrahunt.

Cap. 44

8.
S. Polycarpi
mors &
sepultura
cultus.
Euseb.
lib. 4.
c. 15.

CA-